

større Halvdel deraf, 3 Millioner om Aaret til Nybygning af Jærnbannerne. Det er ganske sikkert, at skulde vi anvende for 100 Millioner paa Jærnbanner, Dampfærger, Dampskibe etc., og skulde vi have det gjort i Løbet af 10 Aar, saa komme vi ganske anderledes højt til Vejrs, men Spørgsmaalet er ogsaa, om det er saa nødvendigt at gaa saa hurtig til Værks, som Regeringen vilde i Fjor, og som ganske vist ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vilde i Dag; det er jeg ikke saa sikker paa. Jeg antager, at naar man virkelig vil holde den Grundsætning fast, at vi bygge de ny Baner af vort Overskud, saa maa man gaa langsommere til Værks, end man har tænkt sig, og jeg antager tillige, at det kunde dog vel være, at disse 90—100 Millioner Kr., som i Fjor ikke blev fordrede af os, men dog blev stillede os i Udsigt, at vi skulde komme til at give ud i Kommunikationsøjemed, maaske kunde indskrænkes ikke saa ganske lidt. Jeg ser ikke alene hen til de 20 Millioner, som man vil kaste ud i Lille Bælt — jeg er overbevist om, at dem kunne vi i hvert Tilfælde spare — men ogsaa til andre Nybygninger kan man vistnok gaa noget sparsommeligere og noget langsommere til Værks. Efter min Mening kunne vi da omtrentlig anvende godt og vel 2 Millioner til de Skattelettelser, som der saa længe har været Tale om, men som vi ganske sikkert til Dato ikke have faaet, uden at man for disse godt og vel 2 Millioner behøver at fordre finansielt set nogen Kompensation. Naar jeg nu gaar over til dette Spørgsmaal om Skatterne, da er det naturligvis noget, som ikke saa direkte ligger for ved denne 1ste Behandling af Finansloven; men imidlertid, det er jo blevet omtalt af andre ærede Medlemmer, saa det maa vel ogsaa være mig tilladt at udtale min Mening om Skattelovene ganske i sin Almindelighed, naturligvis ikke i Details. Jeg ved ikke og kan ikke vide noget om, hvorvidt Regeringen vil holde paa, hvad den har holdt paa i de 2 sidste Aar, at alle 4 Skattelove skulde gaa sammen: Enten alle 4 eller slet ingen. Jeg skulde i og for sig kunne være meget vel tilfreds, om det kunde lykkes Regeringen at faa dem alle 4 gennemførte, skønt jeg indrømmer, at min Interesse navnlig for de 2, som angaa de indirekte Skatter, er meget ringe; men jeg er bange for, at hvis man virkelig holder paa, at alle 4 Love skulde gennemføres, saa vil man ikke faa nogen af dem, og jeg tror, at de 2 Love, som vi først og fremmest

trænge til, og som vi først og fremmest skulde se at gennemføre, ere Overførselsloven og Loven om den Kompensation, som bliver nødvendig som Følge af den, nemlig en Indkomst- og Formueskat. Min Anskuelse om, at dette vil være den rette Vej at gaa, grunder sig paa følgende. Toldloven kan ikke gennemføres undtagen en meget betydelig Nedsættelse for de Toldindtægter, som nu flyde i Statskassen; dette kan atter ikke ske, uden at der kommer en Kompensation derfor, som Regeringen ganske naturlig og rimelig har tænkt sig gennem en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Der er imidlertid herved straks at bemærke, at det vilde være interessant bestemt at faa at vide, om Meningen er den, at Toldloven, saaledes som den omtrentlig er forelagt — med de Modifikationer, som kunne komme frem, men i det væsentlige saadan — skal gennemføres plus en Brændevinsafgift af den Størrelse, som den høje Regering tidligere har forlangt, eller om Meningen er den, at der kun skal fordres Kompensation for Tab i Indtægterne gennem en ny Brændevinsskat; thi inden man ret er i Stand til — tror jeg i alt Fald — indgaaende at forhandle om denne Sag, maa man vide, hvad Standpunkt man her staar paa, thi i det første Tilfælde er det jo dog — selv om det ellers var muligt at gennemføre en Brændevinskat, hvad jeg ikke skal udtale mig om, det kan jeg ikke vide, det maa dette Tings Majoritet om — givet, at en saa høj Brændevinsskat, som Regeringen hidtil har forlangt, vil give saa store Indtægter ud over den Kompensation, som følger af Nedsættelserne i Tolden, at man, inden man kan gaa ind paa en saadan Brændevinskat, maa vide, hvad man skal bruge disse Penge til, og det vil jeg ogsaa være med til at forlange at faa at vide. Thi den Anskuelse, som jo bestandig er udtalt fra Regeringens Side, at en Brændevinsskat af 1 Kr. pr. Pot 100 pCt. Alkohol vil medføre en Nedgang af Brændevinsforbruget til omtrent det halve, tror jeg ikke er rigtig. Der vil rent foreløbig komme en Nedgang, men den vil ikke være længe, Statskassen vil i Virkeligheden gennem en saadan Foranstaltning vinde en ganske betydelig Indtægt. Noget helt andet er det naturligvis, naar man vil gaa den anden Vej og kun forlange Kompensation. Saa er Spørgsmaalet for mit Vedkommende rent finansielt set dette: Er det hensigtsmæssigt og fornuftigt paa den ene Side for Statskassen, paa den anden Side for Befolkningen at ville fritage for en Del Told-